

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 35950

гр. София, 17.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
закрито заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разглежда дело номер **1133** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176а от АПК.

Съдът е сезиран с молба подадена от жалбоподателката Д. Д. Н., с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. Поддържа, че въпреки изхода на делото разноски в полза на ответника не следва да се присъждат, тъй като такова искане не е направено, а и по делото не са извършени никакви процесуални действия от страна на юрисконсулт обосноваващи присъждане на възнаграждение. Поддържа и, че отговорността за разноски е санкция за неоснователно предизвикан правен спор, какъвто случай не е налице. Присъждането на разноски на ответника се явява форма на санкция срещу общественото участие и правото на защита, както и специфична форма на злоупотреба с права по смисъла на чл.40, ал.1, изр.2 от ЗДОИ, вр. чл.57, ал.2 КРБ. Прави искане решението да бъде изменено като разноски в полза на ответника да не се присъждат.

Насрещната страна – изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане, чрез своя пълномощник, с писмена молба оспорва искането.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира следното:

Съгласно чл.176а, ал.1 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В конкретния случай, искането е подадено от легитимирана страна, в срока по чл.176а, ал.1 АПК, поради което следва да бъде разгледано по същество.

Искането е неоснователно.

С решение № 23377/10.06.2026г. по адм.дело № 1133/2026г. на АССГ, 27 състав, е отхвърлена жалбата на Д. Д. Н., срещу Решение за отказ за предоставяне на достъп до налична обществена информация с № РД04-0004/09.01.2026г., издадено от изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане. Съдът е приел жалбата за неоснователна, а оспореният административен

акт за правилен и законосъобразен.

Съгласно чл.143, ал.3 АПК, когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Именно на основание цитираната разпоредба съдът е присъдил в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,23 евро, определено съгласно чл.37 от ЗПрП. Разноските са претендирани с приложеното по делото становище от 22.05.2026г., поради което е неоснователно възражението на жалбоподателката, че са присъдени служебно от съда. Неоснователно е и възражението, че страната не е представлявана от юрисконсулт и не са извършени процесуални действия. Видно от документите по делото изпълнителният директор на Агенция за социално подпомагане е представляван по делото от юрисконсулт, с приложено пълномощно. Именно пълномощникът е извършвал процесуалните действия по проверка редовността на обжалването и окомплектоването на преписката, както и е взела становище по оспорването – с цитираното вече писмено становище от 22.05.2026г. В тази връзка са налице предпоставките на изричната разпоредба на чл.143, ал.3 АПК за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника. По делото не се установяват извършени от ответника действия мотивиращи извод, че е осъществена от негова страна злоупотреба с права с цел облагодетелстване със съдебни разноски. Сезираният орган се е произнесъл с мотивиран акт още в хода на административната процедура, като обжалването и пренасянето на спора пред съда е по волята на жалбоподателката, като с оглед изхода на спора, следва да понесе отговорността за разноски.

По тези съображения искането по чл.176а, ал.1 АПК следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Д. Д. Н., за изменение на решение № 23377/10.06.2026г. по адм.дело № 1133/2026г. на АССГ, 27 състав, в частта за разноските.

Определението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.176а, ал.3 АПК, вр. чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: